

ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร
เรื่อง การลดหย่อนไม่ต้องเสียภาษีบ้านรุ่งท้องที่

พ.ศ. ๒๕๒๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๒ (๔) แห่งพระราชบัญญัติภาษีบ้านรุ่งท้องที่ พ.ศ. ๒๕๐๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติภาษีบ้านรุ่งท้องที่ พ.ศ. ๒๕๐๙ พ.ศ. ๒๕๒๕ และมาตรา ๖๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๐๙ กรุงเทพมหานคร โดยได้รับความเห็นชอบจากสภากรุงเทพมหานคร จึงตราข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครนี้เรียกว่า “ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร เรื่อง การลดหย่อนไม่ต้องเสียภาษีบ้านรุ่งท้องที่ พ.ศ. ๒๕๒๕”

ข้อ ๒ ข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา และกรุงเทพกิจจานุเบกษามาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในท้องที่มีชุมชนหนาแน่นมากตามมาตรา ๒๒ (๔) (ก) ให้ลดหย่อนหนึ่งร้อยตารางวา

ฉบับพิเศษ หน้า ๔

เล่ม ๕๕ ตอนที่ ๑๒

ราชกิจจานุเบกษา

๒๕ มกราคม ๒๕๖๕

ข้อ ๔ ในท้องที่ทั่วไป ให้ล็อกหยุดงานตามมาตรา ๒๒ (๔)

(ก) ให้ล็อกหยุดงานทั่วไป

ข้อ ๕ ในท้องที่ทั่วไป ให้ล็อกหยุดงานตามมาตรา ๒๒ (๕) (ก) ให้ล็อกหยุดงานทั่วไป

ข้อ ๖ ให้ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครรักษาการตามข้อบัญญัติ
กรุงเทพมหานครนั้น

ประกาศ ณ วันที่ ๒๖ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๕

ผลเรื่องเอกสาร เทบימ มกรานนท์

ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้ข้อบัญญัตินี้ คือ เนื่องจากพระราชบัญญัติภาษีบำรุงท้องที่ พ.ศ. ๒๕๐๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติภาษีบำรุงท้องที่ พ.ศ. ๒๕๐๙ พ.ศ. ๒๕๖๕ บัญญัติให้กรุงเทพมหานครมีอำนาจออกอักษรบัญญัติกรุงเทพมหานคร กำหนดการลดหย่อนไม่ต้องเสียภาษีบำรุงท้องที่ในที่ดินในเขตกรุงเทพมหานครได้ จึงจำเป็นต้องตราข้อนี้บัญญัติกรุงเทพมหานคร